

Έλα στον κήπο μου Into my garden come

ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

CONTEMPORARY ART EXHIBITION

Φεστιβάλ Πριμαρόλια 5 - 20 Οκτωβρίου 2019

Primarolia Festival 5 - 20 October 2019

Η έκθεση σύγχρονης τέχνης **“Έλα στον κήπο μου”** πραγματοποιήθηκε στο Αίγιο, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Πριμαρόλια, από 5 έως 20 Οκτωβρίου 2019.

Ευγενική παραχώρηση κτιρίου: Θ. Κανελλόπουλος – Γ. Κριτωταλάκης ΑΕΒΕ

Διοργάνωση: Δήμος Αιγιαλείας, ΔΗ.Κ.ΕΠ.Α., Πριμαρόλια ΑΜΚΕ

Επιμέλεια έκθεσης: Νάνσυ Χαριτωνίδου

Μετάφραση και επιμέλεια κειμένων: Νάντια Γεωργίου

Καλλιτεχνική επιμέλεια καταλόγου: Νάνσυ Χαριτωνίδου και Βασίλης Ψαρράς

Σχεδιασμός καταλόγου: Δημήτρης Κωστόπουλος (vox pop creative)

Επίσημη ιστοσελίδα: www.primarolia.com

Με την ευγενική υποστήριξη:

Αιγίδα και υποστήριξη: Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Καλλιτεχνική - Ακαδημαϊκή αιγίδα: InArts: Εργαστήριο Διαδραστικών Τεχνών, Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Central Saint Martins, University of the Arts London (UAL)

Exhibition **“Into my Garden Come”** took place in Aigio, as part of the 1st Primarolia Festival, 5 – 20 October 2019.

Exhibition space kindly provided by: T. Kanellopoulos – G. Kritsotalakis AEEV

Institutional Partners: Municipality of Aigialeia, DH.K.EP.A., Primarolia AMKE

Exhibition curator: Nansy Charitonidou

Translation and editing: Nadia Georgiou

Catalogue editing: Nansy Charitonidou and Bill Psarras

Catalogue design: Dimitris Kostopoulos (vox pop creative)

Official website: www.primarolia.com

kindly supported by:

Supported by - Under the auspices: Ministry of Culture and Sports

Under the academic auspices: InArts: Interactive Arts Lab, Department of Audio & Visual Arts, Ionian University, Central Saint Martins, University of the Arts London (UAL)

Ευχαριστίες

Οι διοργανωτές της έκθεσης και του φεστιβάλ ευχαριστούν θερμά τα κάτωθι άτομα, υπουργεία, ακαδημαϊκά ιδρύματα και πολιτιστικούς οργανισμούς:

- Δημήτριος Καλογερόπουλος – Δήμαρχος Αιγιαλείας
- Μαρία Τσουκαλά – Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου ΔΗ.Κ.ΕΠ.Α
- Θεόδωρος Κανελλόπουλος - Ιδιοκτήτης κτιρίου σταφιδαποθήκης
- Janis Jefferies – Επίτιμη Καθηγήτρια Εικ. Τεχνών, Goldsmiths, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου
- Ειρήνη Παπακωνσταντίνου – Επιμελήτρια, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης
- Ανδρέας Γιαννακουλόπουλος – Αναπλ. Καθ., Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας, Ιόνιο Παν/μιο
- Νάντια Γεωργίου – Μεταφράστρια, Δρ. Πανεπιστημίου Surrey (Μ. Βρετανία)
- Ρεγγίνα Αντωνοπούλου - Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ
- Βηθλεέμ Σαπίου – Γενικά Αρχεία του Κράτους, Τοπικό Αρχείο Αιγίου, Υπουργείο Π.κ.Θ.
- Φώτης Τσουμπός – Σταφιδοπαραγωγός, Πρόεδρος Τ. Κ. Μυρόβρυσης Αιγιαλείας

- Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού
- Central Saint Martins – University of the Arts London για την υποστήριξη του R. Kessler
- InArts Εργαστήριο, Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο

και τους προσκεκλημένους καλλιτέχνες (με αλφαβητική σειρά):

Rob Kessler, Agalis Manessi, Αντωνόπουλο Άγγελο, Μεσσηνέζη Λουκά, Μπρούζο Γιάννη (Οάννες), Παππά Κώστα, Τσάγκαρη Μαρία, Ψαρρά Βασίλη

Acknowledgements

Festival and Exhibition organizers would like to deeply thank the following people, governmental sectors, academic institutions and cultural platforms

- Dimitrios Kalogeropoulos – Mayor of Aigialeia
- Maria Tsoukala – Head of DH.K.EP.A.
- Theodoros Kanellopoulos - Owner of the warehouse
- Janis Jefferies – Emeritus Professor of Visual Arts, Goldsmiths University of London
- Eirini Papakonstantinou – Curator, MOMus: Museum of Contemporary Art, Thessaloniki
- Andreas Giannakouloupoulos – Assoc. Prof, Dept. of Audio & Visual Arts, Ionian University
- Nadia Georgiou – Translator, Dr. in Translation studies, University of Surrey (UK)
- Regina Antonopoulou - Architect
- Vithelem Sapiou – General State Archives, Aigio Local Archives, Ministry of Education & R.A.
- Fotis Tsubos – Currant producer, Chairman of the local council, Mirovrisi, Aigialeia

- Hellenic Ministry of Culture and Sports
- Central Saint Martins – University of the Arts London for the support of R. Kessler's work
- InArts Lab, Department of Audio and Visual Arts, Ionian University for the academic auspices

The invited artists (in alphabetical order):

Antonopoulos Aggelos, Brouzos Yiannis (Oannes), Kessler Rob, Manessi Agalis, Messinezis Luc, Pappas Kostas, Psarras Bill, Tsagkari Maria

*Υπάρχει ένας άλλος Ουρανός
Δίκαιος πάντοτε και καθαρός
Και μια λιανάδα άλλη υπάρχει
Αν και εκεί έχει σκοτάδι –
Μη νοιάζεσαι για τα χαμένα δάση – Ώστιν –
Μήτε για τους σιωπηλούς αγρούς –
Υπάρχει εδώ ένα δασάκι
Που έχει φύλλα πάντα πράσινα –
Υπάρχει εδώ ένας κήπος φωτεινός
Όπου δεν έχει πέσει παγωνιά –
Στ’ αμάραντα λουλούδια του
Ακούω το λαμπρό της Μέλισσας το βουητό.
Σε ικετεύω, αδερφέ μου,
Έλα στον κήπο μου!*

Έμιλι Ντίκινσον

*There is another Sky,
Ever serene and fair,
And there is another sunshine,
Though it be darkness there;
Never mind faded forests, Austin,
Never mind silent fields—
Here is a little forest,
Whose leaf is ever green;
Here is a brighter garden,
Where not a frost has been;
In its unfading flowers
I hear the bright bee hum:
Prithee, my brother,
Into my garden come!*

Emily Dickinson

Σε ένα εμβληματικό κτίριο του 1900 φιλοξενούνται τα έργα οκτώ καλλιτεχνών όπου το καθένα επιτελεί ένα σκοπό, δημιουργώντας έναν μεταφορικό κήπο. Η έννοια του κήπου, πέραν της κυριολεκτικής του χρήσης και σημασίας, συνδέεται διαχρονικά με μεταφορικές θεωρήσεις του ουτοπικού, του φαντασιακού, του αιώνιου. Από τον βιβλικό Κήπο της Εδέμ στο *Μυστικό Κήπο* της Burnett και *Τα άνθη του κακού* του Baudelaire ως τους κήπους του Monet στο Ζιβερνί, τα ‘Ηλιοτρόπια’ του Van Gogh και τους ‘Ηλιόσπορους’ του Ai Weiwei, ο κήπος έχει αποτελέσει πηγή απόλαυσης, έμπνευσης και παρηγοριάς για καλλιτέχνες και φίλους της τέχνης ανά τον κόσμο. Κατά τον Michel Foucault, ο κήπος αναγνωρίζεται εν δυνάμει ως μια *ετεροτοπία*, ως ένας άλλος τόπος, με χαρακτηριστικά όπως η υποκειμενικότητα, μια μετατόπιση του χώρου και του χρόνου, η οποία επιδρά στα στοιχεία της γραμμικότητας της ιστορίας.

Σε έναν τέτοιο εξωπραγματικό κήπο διαρθρώνεται η έκθεση αυτή, η οποία δημιουργεί μεθοδολογικά τις συνθήκες για τη θεμελίωσή του, παρουσιάζοντας τα στάδια *της σποράς, της φύτευσης, της οργανικής ύλης, της επικοινωνίας*. Οι προσκεκλημένοι καλλιτέχνες εμπνέονται από την έννοια του κήπου ως τόπου συνάθροισης και σποράς ανθρώπων, ιδεών, συναντήσεων. Με αυτό τον τρόπο «ανθίζουν» νέα έργα, δημιουργώντας ένα εικαστικό οικοσύστημα μέσα στον εκθεσιακό χώρο. Πιο συγκεκριμένα, **ο καρπός**, μέσα από το μικροσκόπιο του Kessler, φυτεύει τους θεμέλιους σπόρους της έκθεσης. Ο Αντωνόπουλος χτίζει στις αντιθέσεις του εξωτερικού και εσωτερικού τοπίου έναν κήπο, ο οποίος γίνεται χώρος μέσα στον οποίο θα καλλιεργηθεί το **φυτευτικό υλικό**. Στο έργο του Ψαρρά το **έδαφος** υποδέχεται και φιλοξενεί μια ποιητική φύτευση του κήπου, εκεί που οι σπόροι θα βρουν εύφορη γη ώστε να αποκαλυφθούν. Ο Μεσσηνέζης και ο Μπρούζος αναδεικνύουν ένα γλυπτικό αφήγημα του *κήπου* μέσα από μυστηριώδη **άνθη**. Το έργο της Manessi αναδεικνύει αφαιρετικά το μέσο το οποίο μεταφέρεται με την ορμή του ανέμου – όπως η **γύρη** που άγεται έως ότου βρει απάγκιο, για να ολοκληρώσει το ταξίδι της και να ενωθεί. Η Τσάγκαρη περιηγείται σε κήπους αναζητώντας την **επικοινωνία** των ανθών τους, στα όρια ενός πραγματικού, φανταστικού και ιστορικού χώρου. Ο Παππάς προσεγγίζει το χώρο ως ένα ενδιάμεσο μέρος, ανιχνεύοντας το φως που απαιτείται για την μετατροπή της φωτεινής ενέργειας σε χημική, μέσω της **φωτοσύνθεσης**.

Βοτανολογώντας στον στίχο της Αμερικανίδας ποιήτριας Emily Dickinson ‘...έλα στον κήπο μου’ καλούμαστε να περιγηθούμε σε έναν υπέρλαμπρο κήπο, ο οποίος διαθέτει όλα τα απαραίτητα υλικά ανάπτυξής του. Τα συστατικά του κήπου πληρούν τις προϋποθέσεις ενός υγιούς οικοσυστήματος· ανθεκτικό χώμα με οργανική ύλη πλούσια να υποδεχτεί τους σπόρους, κλίμα ευνοϊκό για να ευδοκιμήσει η σπορά και η φύτευση, νερό άφθονο από αρχαίους ποταμούς, φυτά παρμένα απ’ τα πιο όμορφα της γης, γύρη και μυρωδιές, θέση φυλαγμένη πίσω από βουνά που απλώνονται μπροστά στη θάλασσα.

«Το σπίτι μου είναι διαφανές αλλά δεν είναι φτιαγμένο από γυαλί. Μοιάζει πιο πολύ σαν να είναι από ατμό. Οι τοίχοι του συστέλλονται και διαστέλλονται ανάλογα με τις επιθυμίες μου. Κάποιες φορές τους μαζεύω γύρω μου σαν προστατευτική πανοπλία... Άλλες φορές, όμως, αφήνω τους τοίχους του σπιτιού μου να απλωθούν προς τα έξω στο δικό τους χώρο, ο οποίος επεκτείνεται επ’ άπειρον».

Spyridaki Georges¹

Θα σας πω και εγώ με τη σειρά μου για τον δικό μας κήπο: έχει πράσινα φυλλώματα που τυφλώνουν τα μάτια, μια γεύση αποξηραμένων βοτάνων, μια σκονισμένη ασάδα που σαστίζει το νου, μια αρμύρα που στεγνώνει επάνω στην ύλη, μια ζέστη διεγερτική που σε βυθίζει σε πορτοκαλί και κίτρινα χρώματα, έναν αέρα που μεταφέρει ιστορίες μέσα από τα βάθη του χρόνου.

Επιτρέψτε μου να σας προσκαλέσω· τώρα είναι η ώρα να φυτευτεί ένα λουλούδι στην πόλη των κήπων.

Νάνσυ Χαριτωνίδου

Επιμελήτρια Εκθέσεων, Εικαστικός

A listed building, built in the beginning of 1900, hosts the works of eight artists, each fulfilling a purpose, creating a metaphor-ical garden. The concept of a garden, apart from its literal use and meaning, is connected across time with metaphorical views of the utopian, the imaginary, the eternal. From the Biblical Garden of Eden to Burnett’s *The Secret Garden* and Baudelaire’s *Les Fleurs du mal* to Monet’s gardens in Giverny and Van Gogh’s ‘Sunflowers’ to Ai Weiwei’s ‘Sunflower seeds’, gardens have been a source of delight, inspiration and solace for artists and friends of art around the world. According to Michel Foucault, the garden is recognized as a potential *heterotopia*, as the other space, characterized by subjectivity, a dislocation of space and time, which affects the elements of history’s linearity.

In such an unreal garden, my approach for an exhibition is presented, which creates the conditions for its founding by mirror-ing the literal stages of *sowing, planting, organic matter, pollination*. The invited artists are inspired by the concept of the garden as a place of gathering and scattering people, ideas, meetings. In this way, new works ‘blossom’, creating an artistic ecosystem within the exhibition’s space. Specifically, the fruit pods, seen through Kessler’s microscope, plant the founding **seeds** of the exhibition. Antonopoulos builds the contradictions between the external and internal landscape: the garden becomes the space in which his **planting matter** is to be cultivated. In the work of Psarras, the **soil** welcomes and hosts a poetic planting of the garden, where the seeds will merge with the fertile earth in order to be revealed. Messinezis and Brou-zos present a sculptural narrative of the garden in the form of mysterious **blooms**. The work by Manessi presents in an abstract fashion the medium which is transported through the force of the wind – like **pollen**, carried until it finds a harbour before it completes its journey, creating new life. Tsagkari wanders through gardens seeking the **pollination** of their flowers, on the interstices of the real, the imaginary and the historical. Pappas approaches space as an in-between place, tracing the light required for the transformation of solar energy into chemical energy, through **photosynthesis**.

Botanizing on the verse of the American poet Emily Dickinson ‘...into my garden come’, the viewer is invited to wander through a glorious garden, which contains all the necessary materials for its development. In our garden too one can find the necessary ingredients for a healthy ecosystem: strong soil with organic matter rich enough to welcome the seeds, favourable climate for the sowing and the planting to come to bloom, abundant water sourced from ancient rivers, plants taken from the most beautiful corners of the earth, pollen and fragrances, and a spot sheltered by the mountains which spread before the sea.

“My house is diaphanous, but it is not of glass. It is more of the nature of vapor. Its walls con-tract and expand as I desire. At times, I draw them close about me like protective armor... But at others, I let the walls of my house blossom out in their own space, which is infinitely extensible.”
Spyridaki Georges²

Let me tell you about our garden: in it you find verdant foliage that hurts the eyes, a taste of dried herbs, a dusty acidity that stuns the mind, a saltiness that dries on matter, a stimulating warmth that plunges you into a symphony of oranges and yellows, the wind that carries stories brought from the depths of time.

Allow me to extend an invitation: now is the time to plant a flower in the city of gardens.

Nansy Charitonidou

Curator, Artist

¹ Bachelard, G. (1958). The Poetics of Space. Boston: Beacon Press, σελ. 51.

² Bachelard, G. (1958). The Poetics of Space. Boston: Beacon Press, p. 51.

“Δεν είμαι διασκορπισμένος αλλά απόλυτα συγκεντρωμένος εκεί που βρίσκομαι, σ’ αυτό το σημείο το οποίο είναι η θέση μου και στο οποίο ο κόσμος, λόγω του συνδέσμου αυτού, εντοπίζεται.”

Μορίς Μπλανσό³

Η έκθεση, η οποία διοργανώθηκε με πρωτοβουλία της Νάνσυ Χαριτωνίδου, λαμβάνει χώρα σε συγκεκριμένη τοποθεσία, σε μια παλιά σταφιδαποθήκη στην παραθαλάσσια ζώνη του Αιγίου. Σκοπός της έκθεσης είναι να δημιουργήσει έναν κήπο ως χώρο συνεργασίας, επικοινωνίας και ανταλλαγής γνώσεων. Μια ομάδα διεθνών καλλιτεχνών χρησιμοποιεί ως έναυσμα τη μεταφορική έννοια του Κήπου και εμπνέεται από τον τίτλο του ποιήματος «Στον κήπο μου έλα» της Αμερικανής ποιήτριας, Έμιλι Ντίκινσον.

Η ενασχόληση με την έννοια του τόπου σήμερα συνδέεται εν μέρει με την ευρύτερη συζήτηση για ζητήματα ‘κέντρου’, ‘περιφέρειας’ και ‘διαφορετικότητας’. Ο τόπος εδώ, στα άκρα της Δυτικής Ελλάδας, μεταμορφώνεται σε ένα συνάθροισμα αισθητικών δυνατοτήτων, οι οποίες βασίζονται στην επιθυμία να δημιουργηθεί ένα φυσικό θεμέλιο, ένας κήπος μεταξύ πόλεων όπως το Αίγιο, η Πάτρα, η Ζάκυνθος κι η Καλαμάτα. Αυτές οι πόλεις τον 19ο αιώνα εξήγαν τον καρπό της μαύρης σταφίδας, φορτωμένο στα πρώτα καράβια της σεζόν, τα ονομαστά και διάσημα «Πριμαρόλια» του ομώνυμου φεστιβάλ. Κιβώτια και κουτιά για κάθε είδους μεταφορές είναι πανταχού παρόντα, καθώς ταξιδεύουν σε δρόμους, σιδηροδρόμους, σε λιμάνια και στην ανοιχτή θάλασσα. Παρ’ όλα αυτά, σπάνια σκεφτόμαστε το περιεχόμενό τους ή τα δίκτυα πληροφοριών που επιτρέπουν σ’ αυτά τα αντικείμενα και στο φορτίο τους να μετακινούνται. Κατά τον 19ο αιώνα, η μαύρη σταφίδα, ένα από τα βασικά εξαγωγίμα προϊόντα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους, ταξίδεψε σε πολλά ευρωπαϊκά λιμάνια.

Αυτή η γεωγραφία των υλικών συνδυάζεται με φαντασιακές προβολές που εδράζονται στην ανθρώπινη ικανότητα να ανασχεδιάζει και να μεταμορφώνει την κάθε μέρα μέσα από υποβλητικές πράξεις και εμβριθείς συζητήσεις. Τα έργα τέχνης που προκύπτουν αποτελούν συμβολικές συνθέσεις που μας επιστρέφουν μια επαυξημένη αίσθηση βιωμένης εμπειρίας. Πέρα απ’ αυτό όμως, συναντούμε πρακτικές και διαδικασίες σε έναν μεταφυσικό κήπο τον οποίο κάποιοι άλλοι, που θα συνεχίσουν να ζουν μετά από εμάς, αγαπούν και φροντίζουν. Η αποκάλυψη και εξερεύνηση αυτών των προσωπικών και εύθραυστων συνδέσμων, των ιστοριών και των ζωών, συνδυάζει το περπάτημα, την κηπουρική και την αφήγηση δημιουργώντας νέες γέφυρες με τον ευρύτερο κόσμο.

Τζάνις Τζέφρις

Εικαστικός, επιμελήτρια, συγγραφέας

Επίτιμη Καθηγήτρια Εικαστικών Τεχνών στο Goldsmiths, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου

“I am, not dispersed, but entirely gathered together where I am, in this spot which is my position and where the world, because of my attachment, localises itself.”

Maurice Blanchot⁴

This exhibition instigated by Nansy Charitonidou, takes place at a selected location, an old warehouse in the coastal zone of Aigio. It aims to create a garden as a site of collaboration, communication and knowledge exchange. A group of international artists draw on the metaphorical concept of the garden and are inspired by the title of a poem "into my garden come" by the American writer, Emily Dickinson.

The concern with place today comes partly from discussions around issues of ‘centrality’, ‘periphery’ and ‘difference.’ Place here, at the edges of Western Greece, becomes a gathering of sensuous possibilities, lying within a desire to create a physical foundation, a garden amongst cities like Aigio, Patra, Zante and Kalamata. These cities in the 19th century exported the currant crop, loaded on the first ships of the season, the named and famed “Primarolia” of the Festival’s title. Shipping containers or ‘boxes’ have become ubiquitous, travelling our roads, rails, ports and open seas. However, we seldom think about their contents or the information networks that enabled these objects containing cargo to move. During the 19th century, the currant, one of the main exports financing Greece’s newly formed state, travelled to a number of European ports.

Materialised geographies combine with imaginary projections grounded in the human capacities to remap and transform the everyday through evocative actions and reflective conversations. The resultant artworks are symbolic settings that bring us back to a heightened sense of lived experience. More than this, we find practices and processes in a metaphysical garden loved and cared for, tended now by others who will live on. By unravelling and unpicking the partiality and fragility of connections made, stories told, lives remembered, brings walking, gardening and storytelling together into new abundances with the wider world.

Janis Jefferies

Artist, Curator, Writer

Emeritus Professor of Visual Arts, Goldsmiths University of London

³ Blanchot, M. (1982). *Sleep, Night. In The Space of Literature*, trans. Smock, A., University of Nebraska Press, σελ. 265.

⁴ Blanchot, M. (1982). *Sleep, Night. In The Space of Literature*, trans. Smock, A., University of Nebraska Press, p. 265.

Epya

Works

Καρπός

Seed

Ρομπ Κέσλερ

Ταξινόμια

Ινδική μελάνη σε καφέ χαρτί (στρατσόχαρτο), κυανοτυπίες, φωτογραφίες, ψηφιακές εκτυπώσεις, μεταξοτυπίες

Διαστάσεις: μεταβλητές

Έτος: 2019

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Στη φυτολογία η ταξινόμια είναι το σύστημα που χρησιμοποιείται για την αναγνώριση, περιγραφή, κατηγοριοποίηση και ονομασία φυτών. Στα πλαίσια της ιστορίας της βοτανικής τέχνης, η ταξινόμια αποτελεί χρήσιμη μεταφορά για τις διαφορετικές μορφές της καλλιτεχνικής αντιπροσώπευσης. Το έργο Ταξινόμια αντικατοπτρίζει και επεκτείνει αυτή τη διερεύνηση της βοτανικής ποικιλότητας και της καλλιτεχνικής αντιπροσώπευσης. Η σοφία μετατρέπεται σε χώρο αποθήκευσης μιας συλλογής δειγμάτων. Χρησιμοποιώντας ένα ρολό στρατσόχαρτο από το εγκαταλειμμένο εργοστάσιο χαρτοποιίας στο λιμάνι, ένα εκτενές σχέδιο με μελάνι, που απεικονίζει τα περιπλεκόμενα κλαδιά των αμπελώνων, εξαπλώνεται στο χώρο καθρεφτίζοντας το δίκτυο των αμπελώνων που περικυκλώνει τους λόφους γύρω απ’ την πόλη. Άλλες εικόνες, που δημιουργήθηκαν από την εξέταση της χλωρίδας των αμπελώνων μέσα από μικροσκόπιο, κρέμονται από τα δοκάρια. Οι μπλε κυανοτυπίες εξερευνούν μία από τις παλιότερες φωτογραφικές διαδικασίες για τη δημιουργία σχεδίων σε αμπελόφυλλα. Χρησιμοποιώντας ηλεκτρονικά μικροσκόπια σάρωσης, οι σύνθετες δομές των χρωματιστών κόκκων γύρης από τοπικά λουλούδια μοιάζουν με φυσικά κοσμήματα.

Πρόσθετες πληροφορίες: Ελληνική Χλωρίδα
Η μελέτη των φυτών στην Ελλάδα έχει μακρά και σημαντική ιστορία η οποία χρονολογείται από τον καιρό του βοτανολόγου και φαρμακολόγου Διοσκουρίδη του Πεδάνιου, ο οποίος δημοσίευσε την πεντάτομη εγκυκλοπαίδεια Περί ύλης ιατρικής πριν από σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια. Στα τέλη του δέκατου όγδοου αιώνα ο εικονογράφος Φραντς Μπάουερ συνόδευσε τον Βρετανό φυτολόγο Τζον Σίμπθορπ σε δύο βοτανολογικές επισκέψεις του στην Ελλάδα. Οι επισκέψεις αυτές οδήγησαν στη δημοσίευση του σημαντικού βιβλίου Ελληνική Χλωρίδα (1806-1840). Στο δεύτερο ταξίδι του ο Σίμπθορπ πέρασε από το Αίγιο στο δρόμο για τη Ζάκυνθο, την Κέρκυρα και τέλος το Λονδίνο, ακολουθώντας τη διαδρομή που έκαναν πολλά από τα πλοία που μετέφεραν τη σταφίδα στην Αγγλία.

Rob Kessler

Taxonomy

Indian ink on brown paper, cyanotypes, photography, digital prints, silk hangings

Multiple dimensions

Year: 2019

Courtesy of the artist

In plant science ταξινόμια, taxonomy is the system for identifying, describing, classifying and naming plants. Within the history of botanical art, taxonomy may also be a useful metaphor for the diverse forms of artistic representation. Ταξινόμια reflects and extends this investigation into botanical diversity and artistic representation. The loft space becomes a repository for a collection of specimens. Using a roll of brown paper from the abandoned paper mill in the port, an extended ink drawing of the twisted vines weaves itself through the space echoing the network of vines that contour the hills above the town. Hanging from the beams other images have been created from a microscopic examination of the flora around the vineyards. Blue cyanotype prints explore one of the earliest photographic processes to create stained patterns of vine leaves. Using high powered electron microscopes, the complex structures of highly coloured pollen grains from local flowers appear like natural jewels.

Supplementary info: Flora Graeca
The study of plants in Greece has a long and important history dating back to the Greek botanist and pharmacologist Piadinus Dioscorides who published his five volume encyclopedia, Περί ύλης ιατρικής, On Materia Medica, almost two thousand years ago. In the late eighteenth century the illustrator Franz Bauer accompanied the British plant hunter John Sibthorpe on two botanical tours of Greece that led to the publication of his important book Flora Graeca. On his second trip Sibthorpe passed through Aigio on his way to Zante, Corfu and finally London. Following the route that many of the boats transporting currants to England would have taken.

Αγαλίσ Μάνεσση

Φορτίο

Πηλός, φύλλα χρυσού, χαρτί, σταφίδα

Διαστάσεις 2,20 x 1,00m.

Έτος: 2019

Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

Η αρχαία λέξη Φορτίο υπονοεί φόρτωμα, ναύλο, βάρος ή αποσκευή ή, στην περίπτωση των Πριμαρολίων, ένα πολύτιμο φορτίο. Η σταφίδα κερδίζει το όνομα μαύρος χρυσός καθώς ταξιδεύει σε μακρινά μέρη απορροφώντας τις ελπίδες ανθρώπων που εργάζονται σκληρά, οι οποίοι ξεφεύγοντας από την κακουχία φτάνουν σε ένα καλύτερο και πιο πλούσιο μέλλον. Κι ο πηλός έχει χρησιμοποιηθεί από τα αρχαία χρόνια για τη μεταφορά πολύτιμων φορτίων. Κρασί και λάδι μεταφέρονταν σε πήλινα πιθάρια και αμφορείς πέρα απ' τη θάλασσα σε τόπους μακρινούς. Στην Οδύσσεια (Α' 184-5) ο Όμηρος αναφέρεται στη θάλασσα ως «οίνοψ πόντος», που έχει κατά καιρούς αποδοθεί ως σκουρόχρωμο, αφρισμένο ή και κρασάτο πέλαγος. Στο Βρετανικό Μουσείο υπάρχουν πολλά αρχαιοελληνικά πήλινα σκεύη, τα οποία είχαν αρχικά κατασκευαστεί για να συνοδεύσουν τις ψυχές των νεκρών στο ταξίδι τους στο Κάτω Κόσμο. Το έργο Φορτίο δημιουργεί ένα νέο στόλο πήλινων βαρκών που πλέουν στον οίνοπα πόντο του μαύρου χρυσού έτοιμες για ένα ακόμα ταξίδι.

Agalis Manessi

Cargo

Clay, Leaf of gold, paper, currant

Dimensions 2,20 x 1,00 m.

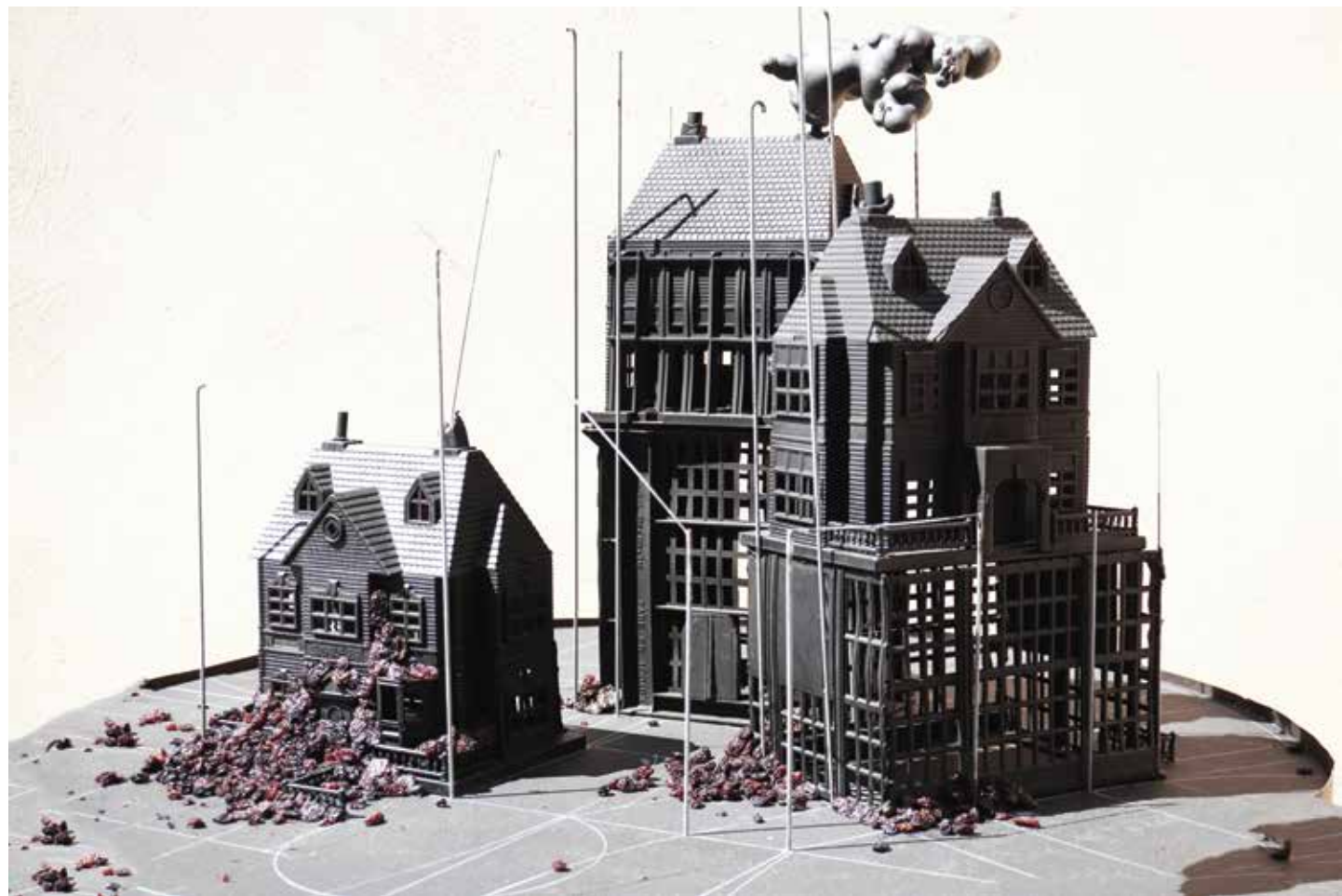
Year: 2019

Courtesy of the artist

The ancient word Φορτίο implies, a load, freight, burden or baggage; or in the case of Primarolia, a precious cargo. As the currant travels to distant parts it is imbued with the hopes of a hard-working peoples, emerging through times of hardship to a better and more prosperous future, earning the name black gold. Clay too has been used since antiquity to transport precious cargos. Wine and oil were transported in clay pithoi and amphorae across the sea to distant lands. In the Odyssey (Book A, 184-5) Homer refers to the sea as "οίνοψ πόντος", or in its poetic translation in English, the wine dark sea. In the British Museum there are several ancient Greek clay vessels originally made to accompany the souls of deceased on their journey through the underworld. Φορτίο creates a new fleet of clay boats floating in a wine dark sea of black gold, poised for another journey.

Γύρη

Pollen

Άγγελος Αντωνόπουλος

Δύο Κόσμοι

Διαστάσεις: 70 εκ x 50 εκ.

Ξύλο, μέταλλο, pvc, μολύβι, σταφίδα

Έτος: 2019

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Το έργο με τίτλο Δύο Κόσμοι προέκυψε από τις συγκρουσιακές και αντιθετικές σχέσεις του ανθρώπου από την μια μεριά και της φύσης από την άλλη. Η εμπλοκή και η συνεχής παρέμβαση του ανθρώπου στο φυσικό περιβάλλον και η ταυτόχρονη ανάγκη συνύπαρξης με αυτή, αποτέλεσε την βασική αφετηρία για τη δημιουργία του. Ο κήπος σαν αποτέλεσμα της ενοχικής σχέσης του ανθρώπου απέναντι στη φύση δημιούργησε στο έργο του Αντωνόπουλου την ανάγκη να δουλέψει σχολιάζοντας περισσότερο την φαινομενικά αντιθετική σχέση μεταξύ τους. Χρησιμοποιώντας ένα κυρίαρχο για την περιοχή επεξεργασμένο καρπό που εξαπλώνεται απειλητικά για να καταλάβει τις ανθρώπινες αρχιτεκτονικές κατασκευές, επιβεβαιώνει τον αέναον αγώνα των Δύο Κόσμων.

Aggelos Antonopoulos

Two Worlds

Dimensions: 70 cm x 50 cm

Wood, metal, pvc, pencil, currant

Year: 2019

Courtesy of the artist

The work entitled Two Worlds rose from the conflictual and antithetical relationship between humans and nature. The involvement and continuous interventions of humans in the natural environment as well as the simultaneous need to coexist with it has been the initial starting point for the creation of this work. The garden, as the result of the guilt-ridden relationship of humans with nature, created in Antonopoulos's work the need to comment more on the ostensibly antithetical relationship between them. By using a processed fruit that dominates the area by spreading threateningly in quest of occupying human architectural constructions, this work confirms the endless struggle of the Two Worlds.

ΦΥΤΕΥΤΙΚΟ
ΥΛΙΚΟ

Planting
matter

Λουκάς Μεσσηνέζης Γιάννης Μπούζος (Ωάννες)

Flowers from the Uncanny Valley

Μεταλλικές κατασκευές, εξαρτήματα ήχου

Διαστάσεις: μεταβλητές

Έτος: 2019

Ευγενική παραχώρηση των καλλιτεχνών

Στην αισθητική φιλοσοφία η ανοίκεια κοιλάδα αποτελεί την υποθετική σχέση μεταξύ του βαθμού ομοιότητας ενός αντικειμένου με έναν άνθρωπο και τη συναισθηματική ανταπόκριση σε ένα τέτοιο αντικείμενο. Η κοιλάδα είναι το σημείο στο οποίο κανείς βιώνει αισθήματα παραδοξότητας και ανησυχίας όταν βρίσκεται πρόσωπο με πρόσωπο με ένα ον το οποίο μοιάζει εκπληκτικά, χωρίς όμως να είναι, ανθρώπινο.

Ο καλλιτέχνης Λουκάς Μεσσηνέζης επικαλείται ακουστικά ομοιώματα από τον κόσμο της μαγείας, τα οποία αποκρύπτουν την απουσία μιας βαθιάς πραγματικότητας. Ο γλύπτης Γιάννης Μπούζος χρησιμοποιεί μεταλλικές προσομοιώσεις από τον κόσμο του κακού, οι οποίες αποκρύπτουν και μετουσιώνουν μια βαθιά πραγματικότητα. Οι δύο καλλιτέχνες μαζί στο έργο τους Λουλούδια της ανοίκειας κοιλάδας φέρνουν μια τέτοια κοιλάδα στο χώρο της πραγματικότητας, δημιουργώντας μια φυσική μεταφορά ενός τόπου όπου ο διαχωρισμός μεταξύ ψεύτικου και πραγματικού είναι αδύνατος. Μέσα στην κοιλάδα οι ρόλοι αντιστρέφονται και ο θεατής εισέρχεται στο ανατριχιαστικό όνειρο της παρέλασης των προσομοιώσεων.

Τα μεταλλικά γλυπτά λουλούδια δημιουργούν ένα τεχνητό καταφύγιο δίχως πρωτότυπο, μέσω μιας ηχητικής διαδικασίας η οποία ωθεί τους επισκέπτες να περπατήσουν σε ένα περιβάλλον όπου το τεχνητό είναι πραγματικό και το πραγματικό αναδεικνύεται ως ανοίκειο.

Luc Messinezis Yiannis Brouzos (Oannes)

Flowers from the Uncanny Valley

Metal structures, audio components

Multiple dimensions

Year: 2019

Courtesy of the artists

In aesthetics, the uncanny valley is a hypothesized relationship between the degree of an object's resemblance to a human being and the emotional response to such an object. The valley is the point at which one feels eeriness and awkwardness when coming face to face with a being of extreme human resemblance, which is not human.

Sound artist Luc Messinezis invokes aural simulacra of the order of sorcery that mask the absence of a profound reality. Sculptor Yiannis Brouzos calls upon metal simulacra of the order of maleficence that mask and denature a profound reality. Together in their work, Flowers from the Uncanny Valley they bring the valley into the realm of the real. They create a physical metaphor of a place where the fake and the real can no longer be distinguished. Within the valley, roles reverse and the ambler enters the chilling dream of the precession of the simulacra.

Metal sculptural flowers, through a sonic process conjure an artificial habitat without original, empowering the visitors to walk through an environment where the artificial is the real and the real emerges as the uncanny.

Μαρία Τσάγκαρη

Intimate letters

Μονοκάναλο HD video, έγχρωμο με ήχο, 10'40"

Έτος: 2019

Ευγενική παραχώρηση της καλλιτέχνης

Το φιλμ Intimate letters είναι μια ποιητική αλληγορία, που ξεδιπλώνει και συνενώνει δύο ιστορίες. Μέσα από την φανταστική βιογραφία και το παράδοξο όραμα μιας γυναίκας για έναν κήπο, παρακολουθούμε την ιστορία της Χαρτοποιίας Αιγίου, μίας από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες της Ελλάδας του 20ου αιώνα.

Η Χαρτοποιία, που ιδρύθηκε το 1924, αποτέλεσε πυρήνα βιομηχανικής, εμπορικής δραστηριότητας καθώς και αναπτυξιακό κέντρο για την ευρύτερη περιοχή. Παρήγαγε χαρτί γραφής και τυπογραφικό, ταχυδρομικούς φακέλους, ευρετήρια, τετράδια, ημερολόγια, χαρτιά περιτυλίγματος. Από το 1930 έως το 1960 η επιχείρηση άνθισε απροσδόκητα φτάνοντας να χαρακτηριστεί ως ο μεγαλύτερος χαρτοποιητικός οργανισμός της Ανατολής⁵ λίγο πριν ξεκινήσει η περιπετειώδης περίοδος οικονομικής παρακμής που οδήγησε στο οριστικό κλείσιμο το 1991.

Μέσα από μια περιήγηση στον χώρο παρακολουθούμε μια απρόβλεπτη και ψυχολογικά φορτισμένη αφήγηση που χτίζεται με δάνεια ιστορικών στοιχείων, αρχαιακού υλικού αλλά και παραμελημένων ευρημάτων του χώρου.

Ισορροπώντας ανάμεσα σ' ένα αίσθημα ψυχολογικής βύθισης και αποπροσανατολισμού τίθενται ερωτήματα για τη σχέση με τον εαυτό και την επιθυμία σε συνάρτηση με την πραγματικότητα και την ιστορία. Ταυτόχρονα, μια πληθώρα πλάνων αντιφατικού ρυθμού δημιουργεί έναν κινηματογραφικό χώρο όπου τα όρια συνεχώς μεταβάλλονται, προβάλλοντας μία ανεκπλήρωτη αίσθηση προσδοκίας.

Οι συνειρμοί μεταξύ εικόνας, ήχου και κειμένου γεννούν μια περιρρέουσα αβεβαιότητα και ένα αίσθημα ασυμμετρίας μεταξύ επιθυμίας και ενοχής, ασφάλειας και απειλής, δυνατότητας και αδιεξόδου, όλα παγιδευμένα σ' έναν φαύλο κύκλο.

⁵ Σταυρόπουλος, Α. (1954). *Ιστορία της πόλεως του Αιγίου - από των μυθικών χρόνων μέχρι των ημερών μας*. Αθήνα.

Maria Tsagkari

Intimate letters

Single-channel HD video, colour, sound, 10'40"

Year: 2019

Courtesy of the artist

The film Intimate letters is a poetic allegory that unfolds by fusing together two stories. Through a woman's imaginary biography and strange vision about a garden, we follow the history of Aegion Paper Mill, one of Greece's largest industrial operations in the 20th century.

Founded in 1924, the Paper Mill was a core of manufacturing and trade and a hub of development for the entire region, producing writing and printing paper, postal envelopes, index books, notebooks, calendars and wrapping paper. From 1930 to 1960 the business flourished beyond expectations, to the point of being described as the largest paper manufacturing operation in the Orient¹ shortly before the onset of a protracted period of decline which led to its final bankruptcy in 1991.

Our tour of the facility is accompanied by an unpredictable and emotionally charged narrative built on borrowed historical data, archive material and neglected in-situ finds.

Balancing between a feeling of psychological immersion and disorientation, the film poses questions about desire and the self in conjunction with reality and history. At the same time a host of differently paced sequences create a cinematic space whose boundaries keep changing to project a sense of an unfulfilled expectation.

The mental associations of image, sound and text generate a pervasive uncertainty and a sense of asymmetry between desire and guilt, security and threat, possibilities and impasses, all caught within a vicious circle.

¹ Stavropoulos, A. (1954). *History of the city of Aigio - from mythical times to the present day*. Athens.

Επικοινωνία Pollination

Κώστας Παππάς

In the middle of the way

Μεταλλικά καρότσια μεταφοράς, φωτιστικά, λάμπες

Διαστάσεις: μεταβλητές

Έτος: 2019

Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Η δουλειά του Κώστα Παππά έχει ως βασικό άξονα την έννοια της αναμονής, σε μια προσπάθεια ερμηνείας της εγκατάλειψης όπως αυτή παρατηρείται στη σύγχρονη κοινωνία. Δημιουργώντας σχέδια με κάρβουνο και κατασκευές όπου το φως κυριαρχεί, περιγράφονται δυστοπικά τοπία ενός δυνητικού μέλλοντος και εγκαταλελειμμένα πλάνα κτιρίων και πόλεων.

Στο έργο In the middle of the way οι κατασκευές παρότι έχουν την δυνατότητα κίνησης, μεταφοράς και αποθήκευσης, βρίσκονται σε μια συνθήκη αναμονής ή παύσης δημιουργώντας έναν βουβό διάλογο μεταξύ τους. Τα ίδια τα κελύφη τους αποτελούν αποθήκες ενέργειας και φωτισμού ενώ λειτουργούν ως δεσμώτες και δεσμοφύλακες ενός απροσδιόριστου καθήκοντος, σε μια σταθερή δέσμευση με την εργασία, την κόπωση και την διαρκή προσπάθεια επίδοσης.

Μέσα από ανεπαίσθητες χειρονομίες και φωτεινές εντάσεις οι κατασκευές μοιάζουν να παρατηρούν, να υπενθυμίζουν, να περιμένουν μια εντολή ή να την έχουν ήδη εκτελέσει. Έτοιμες να αποδεχτούν διαφορετικούς ρόλους ή καθήκοντα, αφουγκράζονται έναν ενδιάμεσο χώρο μεταξύ μιας άχρονης παύσης και ενός διαρκώς επιταχυνόμενου παρόντος. Στη σύγχρονη κοινωνία της επίδοσης, όπου η αδράνεια και η παύση δεν είναι αποδεκτή, το έργο μοιάζει να υπενθυμίζει τη φράση του Νότιου Κορεάτη φιλόσοφου Byung-Chul Han, στο βιβλίο του Η κοινωνία της κόπωσης : «Σήμερα ζούμε σ' ένα κόσμο που είναι πολύ φτωχός σε διαλείμματα, φτωχός σε μεσοδιαστήματα και σε ενδιάμεσους χρόνους».

Kostas Pappas

In the middle of the way

Metal transport trolleys, lamps, light bulbs

Multiple dimensions

Year: 2019

Courtesy of the artist

Kostas Pappas's work uses as its main axis the concept of waiting in an attempt to interpret abandonment as it is observed in contemporary society. creating sketches with charcoal and constructions in which the light dominates, dystopian landscapes of a potential future and deserted plans of buildings and cities are described.

In the work In the middle of the way the structures, despite being able to move, be transferred and stored, are under conditions of waiting or pause which creates a silent dialogue between them. Their own shells are storage spaces of energy and light, which functioning as keepers and guardians of an indefinable duty in a steady commitment to work, fatigue and the constant effort to perform.

Through imperceptible gestures and luminous tensions, the structures appear to be observing, reminding, waiting for a command or having already followed it. Ready to accept different roles or duties, they are sensing an in-between space between a timeless pause and a constantly accelerating present.

In this contemporary society of performance, where inertia and pausing are not acceptable, the work seems to remind the phrase of the South Korean philosopher Byung-Chul Han in his book The Burnout Society: "Today we live in a world that is very poor in interruption; "betweens" and "between-times" are lacking"⁶.

⁶ Translated by Erik Butler (2015), Stanford University Press.

Φωτο-
σύνθεση

Photo-
synthesis

Έδαφος

Soil

Βασίλης Ψαρράς

Εδαφικές Ποιητικές (I: συνειδητο-ποίηση)

Neon φως, κείμενο, πέτρες, χώμα | Διαστάσεις: 6.10m x 17cm | Έτος: 2019
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Το έργο Εδαφικές Ποιητικές (συνειδητο-ποίηση) αποτελεί μια εγκατάσταση μικτής τεχνικής από neon κείμενο, πέτρες και χώμα. Η πρόταση “κάθε μέρα ξαναχαράσσουμε στο όνομα της εξιλέωσης” δημιουργείται ως φωτεινή κειμενική κατασκευή neon μέσα σε μια παραλληλόγραμμη σχηματική εναπόθεση χώματος και πετρών από εκσκαφή ως εδαφική συνέχεια του νοήματος. Το έργο αποτελεί ένα εδαφικό αφήγημα φωτός και γήινων υλικών, ανοικτό σε πολλαπλές αναγνώσεις. Η πρόταση, η οποία προέρχεται από την ποιητική συλλογή “Τούνδρα” (2017) του καλλιτέχνη, “απεδαφικοποιείται” από τον φυσικό της χώρο (βιβλίο) και “μεταφυτεύεται” στον χώρο (κτήριο) ως τοποειδικός φωτεινός σπόρος - δημιουργώντας μια “γεωλογική φιλοσοφία” - μια μεταφορά του terrain τόσο ως ανθρώπινο αλλά και συλλογικό κοινωνικό σώμα πάνω στο οποίο εγγράφονται συνεχώς οι προσπάθειες να επαναπροσεγγιστεί ο μελλοντικός εαυτός μας. Το φωτεινό έργο τοποθετεί την ποιητική σκέψη στον πραγματικό χώρο αναδεικνύοντας έναν επιτόπιο διάλογο του ανθρώπινου, του πολιτικού και του ποιητικού.

Εδαφικές Ποιητικές (II: εκτύλιξη)

Performance για κάμερα και drone, 520μ χαρτί, πέτρες | HD video, έγχρωμο, ήχος, 25:42' | Έτος: 2019
Ευγενική παραχώρηση του καλλιτέχνη

Στο έργο Εδαφικές Ποιητικές (εκτύλιξη), ο Ψαρράς δημιουργεί μια τοποειδική performance για κάμερα, περπατώντας, στρώχνοντας και ξεδιπλώνοντας σταδιακά ένα μεγάλο κομμάτι χαρτιού πάνω στο παραθαλάσσιο εγκαταλειμμένο σιδηροδρομικό δίκτυο της Πελοποννήσου στην περιοχή του Αιγίου, την ώρα του λυκαυγούς. Η εξελισσόμενη πράξη του καλλιτέχνη επανεγγράφει τον συνεχή διάλογο καθημερινού και πνευματικού. Ο ίδιος ο δημιουργός ως σπόρος, ως αντικείμενο, ως πρόθεση ξετυλίγεται, απλώνεται, διαδίδεται επαναχαράσσοντας νοητά το εδαφικό δυνητικό. Σχεδόν με μια Σισύφεια σημειολογία και αυτοεθνογραφική ματιά σύνδεσης του προσωπικού με το συλλογικό, το έργο δημιουργεί μια εφήμερη κατάσταση μεταξύ μέρους, σώματος και επανάληψης, κάνοντας ένα τοπο-σχόλιο στις αενάως εν εξελίξει διαδικασίες της προσπάθειας, της επικοινωνίας, του ταξιδιού.

Bill Psarras

Territorial Poetics (I: awareness)

Neon light, text, stones, soil | Dimensions: 6.10m x 17cm | Year: 2019
Courtesy of the artist

Territorial Poetics (awareness) consists of a mixed media installation of neon text, stones and soil. The short poetic phrase ‘in the name of atonement, we re-inscribe every day’ made of neon light is placed into a rectangular shape of soil and stones, forming a spatial extension of meaning. The work forms a territorial narrative using light and earth materials, open to multiple interpretations. The selected sentence, taken from the artist’s personal poetic collection ‘Tundra’ (2017), is deterritorialized from its initial space (book) and is re-territorialized into physical space (building) as an in-situ luminous seed – proposing a ‘geo-philosophy’ – a metaphorical terrain both as human and social body upon which our efforts are constantly re-inscribed towards a potential future self. Current neon installation situates the poetic thought into the spatial, revealing an in-situ dialogue between the human, the political and the poetic.

Territorial Poetics (II: unfolding)

Performance for camera and drone, 520m paper, stones | HD video, colour, sound, 25:42' | Year: 2019
Courtesy of the artist

Territorial Poetics (II: unfolding) forms a site-specific walking performance for camera, where the artist walks, pushes and gradually unfolds a big piece of old paper-roll upon the railroad tracks of the old abandoned railway network of Peloponnese, during the morning twilight. The unfolding action of the artist re-inscribes an ongoing dialogue between the everyday mundane and the spiritual. The artist acts like a seed, an object, a ritualistic intention which unfolds and spreads out the potential. Based on Sisyphean semiotics and an autoethnographical approach of the personal and the collective, Territorial Poetics (II: unfolding) forms an ephemeral situation between site, body and repetition, making a spatial statement about the universal processes of effort, communication and journeying.

Βιογραφικά καλλιτεχνών

Artists bios

Ρομπ Κέσλερ / Rob Kessler

Ο **Rob Kessler** είναι καλλιτέχνης και Καθηγητής στο τμήμα Arts, Design & Science στη σχολή Central Saint Martins στο University of the Arts του Λονδίνου. Η δουλειά του αποτελεί γέφυρα μεταξύ τέχνης και επιστήμης καθώς συνεργάζεται με μοριακούς βιολόγους και βοτανολόγους για να εξερευνήσει τον κόσμο σε μικροσκοπικό επίπεδο. Οι εικόνες του ερμηνεύονται μέσα από ένα ευρύ φάσμα ποικίλων μέσων, αντικατοπτρίζοντας τον τρόπο με τον οποίο ο φυσικός κόσμος μετοικεί μέσα σε πολλές πτυχές της καθημερινής μας ζωής. Η δουλειά του Kessler αποκαλύπτει έναν κόσμο που βρίσκεται κρυμμένος πέρα από τις δυνατότητες της ανθρώπινης όρασης, δημιουργώντας έργα μεταξύ επιστήμης και συμβολισμού, στα οποία η πολυπλοκότητα της αναπαράστασης των φυτών ως οργανισμών συγκεντρώνεται σε εικόνες που υπνωτίζουν. Το έργο του έχει παρουσιαστεί παγκοσμίως σε ΜΜΕ και σε ειδικές εκδόσεις, με πρόσφατες ατομικές εκθέσεις σε Λατινική Αμερική, Χιλή, Γερμανία και Ελλάδα. Είναι μέλος της Linnean Society και Πρεσβευτής της Royal Microscopical Society.

Rob Kessler (1951) is a visual artist and Professor of Arts, Design & Science at Central Saint Martins, University of the Arts London. Working at the interface between art and science he collaborates with molecular biologists and botanical scientists to explore the living world at a microscopic level. Reflecting the way in which the natural world migrates into many aspects of our daily lives, his images are translated into a wide range of contexts and media. Kessler’ s work reveals a hidden world lying beyond the scope of the human eye, producing work that lies somewhere between science and symbolism, in which the many complexities of representing plants are concentrated into mesmeric visual images. His work has been featured widely in popular media and specialist publications and he exhibits internationally with recent solo shows in North America, Chile, Germany and Greece. He is a Fellow of the Linnean Society and Ambassador for Royal Microscopical Society.

<http://www.robkessler.co.uk/>

Αγαλίσ Μάνεσση / Agalis Manessi

Η **Agalis Manessi** (1952 UK) γεννήθηκε στην Κέρκυρα και σπούδασε Κεραμική στο Central School of Art του Λονδίνου. Η δυνατότητα μεταμόρφωσης του πηλού από μαλακό και εύπλαστο υλικό σε στερεό κεραμικό αντικείμενο, μέσω της καύσης, αποτέλεσε το έναυσμα για τη δημιουργική πρακτική της. Εμπνέεται από κλασσικά θέματα εικονογραφίας από την τεράστια ιστορία θεματολογίας και εικόνων που παρατηρούνται σε εκκλησίες, μουσεία και γκαλερί, καθώς και από εμπειρικές παρατηρήσεις που γίνονται εκ του φυσικού. Εδώ και σαράντα χρόνια διατηρεί το προσωπικό της εργαστήριο στην Κέρκυρα και το Λονδίνο και έχει εκθέσει το έργο της στην Μ. Βρετανία αλλά και σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Έργα της βρίσκονται σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές. Πρόσφατα το έργο της παρουσιάστηκε στο New York Times Style Magazine. Αυτή την περίοδο σχεδιάζει την ατομική της έκθεση στην Δημοτική Πινακοθήκη Κέρκυρας για τον Νοέμβριο του 2019.

Agalis Manessi (1952) was born in Corfu, Greece and studied Ceramics at the Central School of Art in London. The potential for clay to be transformed from a soft and malleable material into a permanent ceramic object, through the impact of fire, has been a driving fascination through her creative practice. Her inspiration draws upon the vast history of classical subjects and images observed in churches, museums and galleries as well as experiences and observations made directly from life. For the past forty years she has maintained studios in London and Corfu and has exhibited regularly in the UK and across Europe. Her work is in many public and private collections and was recently featured in the New York Times Style Magazine. She is currently preparing for a solo exhibition at the Pinakotheke, Corfu Municipal Gallery to open in November 2019.

<http://agalismanessi.com/>

Άγγελος Αντωνόπουλος / Aggelos Antonopoulos

Ο **Άγγελος Αντωνόπουλος** γεννήθηκε στα Τρόπαια Γορτυνίας το 1957. Σπούδασε ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ. με δασκάλους τους Δ. Κοκκινίδη, Β. Δημητριάδα και σκηνογραφία με τον Β. Βασιλειάδη. Έχει πραγματοποιήσει πάνω από είκοσι ατομικές εκθέσεις (Δημοτ. Πινακοθήκη Δ. Αθηναίων, Art -Athina Titanium, Art Forum Τσάτσης Θεσ/νικη, Ν. Μορφές Αθήνα, Citronne Πόρος, Αποκάλυψη Λευκωσία, T.a.f. Αθήνα, ALMA Τρίκαλα, Πάρκο Ελευθερίας Αθήνα, Αγκάθι Αθήνα, Παπατζίκου Βέροια) όπως και πολλές ομαδικές παρουσίες σε Ελλάδα και εξωτερικό, όπως σε Κύπρο, Ισπανία, Γερμανία, Ιταλία, Κροατία, Αγγλία, Η.Π.Α. Έχει ζωγραφίσει τους κινλφους Ideal στην Αθήνα και Cineak στον Πειραιά. Από το 1989 μέχρι σήμερα διδάσκει ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών.

Aggelos Antonopoulos was born in Tropea (Arkadia, Peloponnese) in 1957. He studied painting at the Athens School of Fine Arts under D. Mytaras, D. Kokkinidis, V. Dimitreas, and stage design with V. Vassiliadis. He has participated in more

than twenty solo shows (Municipal Gallery of Athens, Art -Athina Titanium, Art Forum Tsatsis, Thessaloniki, Nees Morfes, Athens, Citronne, Poros, Apocalypse, Nicosia, T.a.f., Athens, ALMA, Trikala, Eleftherias Park, Athens, AGATHI Art Gallery, Athens, Papatzikou Art Gallery, Veria). He has also participated in many group exhibitions in Greece and abroad, such as in Cyprus, Spain, Germany, Italy, Croatia, England, USA. He has created a large-sized décor for the movie theatre Ideal in Athens and Cineak in Piraeus. Since 1989 he teaches painting at the Athens School of Fine Arts.

<http://dp.iset.gr/en/artist/view.html?id=2457>

Λουκάς Μεσσηνέζης / Luc Messinezis

Ο **Λουκάς Μεσσηνέζης** (1977) είναι κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος σπουδών στην ηχητική τέχνη από το University of the Arts, London και εργάζεται ως επαγγελματίας καλλιτέχνης και ακαδημαϊκός ερευνητής, εστιάζοντας στη χρήση του ήχου ως βασικό μέσο δημιουργικής έκφρασης. Το έργο του αναδεικνύει θεματικές όπως η ακουστική ενσυναίσθηση, η αντίληψη και η ανθρωπογεωγραφία, ενώ επίσης καταπιάνεται με τις έννοιες της πραγματικότητας, της υπέρ-πραγματικότητας και της αυθεντικότητας. Έχει παρουσιάσει τις δημιουργίες του σε πληθώρα εκθέσεων ανά τον κόσμο και επί του παρόντος διερευνά την έννοια των «Ακουστικών Ομοιωμάτων». Σημαντικές δραστηριότητές του περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων συμμετοχή σε εκδηλώσεις όπως Ethnographic Terminalia 2011 (CA), ART Athina 2013 (GR), Athens Digital Art Festival 2015 (GR) και Αναδρομή στο Μέγαρο 2017 (GR). Παρουσιάζει σημαντική ακαδημαϊκή δραστηριότητα σε διεθνή συνέδρια και δημοσιεύσεις όπως το πρόσφατο άρθρο του «Aural Simulacra: the signal’s path to Metamorphosis» το οποίο ζητήθηκε και δημοσιεύθηκε από το περιοδικό Technoetic Arts Journal το 2017. Τέλος, το 2015 είχε επιλεχθεί ως υποψήφιος για το βραβείο ScreenGrab7 Media Award (AU) για το έργο του «The Modern Book of Cynics».

Luc Messinezis (1977) holds an MA in Sound Arts awarded from the University of the Arts, London. Since then he is working as a professional artist and researcher across sound, installation and performance. His practice explores aural awareness, perception, anthropogeography, notions of reality and authenticity. He has presented several of his artworks in venues across the globe and currently scrutinizes the concept of “Aural Simulacra”. Notable activities include presentations at Ethnographic Terminalia 2011 (CA), ART Athina 2013 (GR), Athens Digital Art Festival 2015 (GR) and Retrospective at Megaron 2017 (GR) among others. Luc has also presented his research in a multitude of international conferences such as his article ‘Aural Simulacra: the signal’s path to metamorphosis’ which was published on the Technoetic Arts Journal in 2017. Finally, Luc had been nominated for the ScreenGrab7 Media Award (AU) for his work The ‘Modern book of Cynics’ in 2015.

<https://luc-messinezis.com/>

Γιάννης Μπρούζος (Ωάννες) / Yiannis Brouzos (Oannes)

Ο **Γιάννης Μπρούζος (Ωάννες)** γεννήθηκε στον Πειραιά το 1977 και διδάχθηκε γλυπτική και σχέδιο δίπλα στον γλύπτη Μπάμπη Βούτο. Το 2002 άρχισε να φοιτά στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας όπου συνέχισε τις σπουδές του στο Α΄ Εργαστήριο Γλυπτικής με καθηγητή τον Θεόδωρο Παπαγιάννη. Εκεί παρακολούθησε μαθήματα σκηνογραφίας, ψηφιακών τεχνών, χαρακτηριστικής και ζωγραφικής τα οποία ενσωμάτωσε στην γλυπτική του. Το 2009 αποφοίτησε με Άριστα. Έχει πραγματοποιήσει πέντε ατομικές εκθέσεις σε Αθήνα, Κόρινθο, Τήνο, Ζάκυνθο και Ελευσίνα ενώ έχει επίσης συμμετάσχει σε πάνω από πενήντα ομαδικές εκθέσεις ανά τον κόσμο. Τα έργα του βρίσκονται σε μουσεία και σε ιδιωτικές συλλογές τόσο στην Ελλάδα όσο και το εξωτερικό. Το 2017 του απονεμήθηκε το πρώτο βραβείο από τον κοινωνικό σύλλογο Συμαίων «ο Πανορμίτης» για την συνολική προσφορά του στην τέχνη. Έχει συμμετάσχει σε δύο συμπόσια γλυπτικής και τα έργα του βρίσκονται σε δημόσιους χώρους στην Αθήνα, την Κύπρο και την Ζάκυνθο. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα και την Βιέννη.

Yiannis Brouzos (Oannes) was born in Piraeus in 1977. He studied sculpture and artistic design alongside sculptor Babis Voutos. In 2002 he joined the School of Fine Arts in Athens where he studied sculpture with Prof. Thodoros Papagiannis. This is where he came into contact with scenography, Multimedia Art, Engraving and Painting, which influenced and still influence his practice. In 2009 he graduated with Distinction. He has presented his work in five solo exhibitions in Athens, Korinthos, Tinos, Zakynthos and Eleusis and has participated in over fifty group exhibitions all over the world. His sculptures appear in several museums in Greece as well as in international private collections. In 2017 he was awarded the first prize for his contribution in arts by the Social Organization of the Island of Symi “Panormitis”. OANNES has participated in two Symposia of Sculpture and his artworks feature in public spaces in Athens, Cyprus and Zakynthos. He currently lives and works in Athens and Vienna.

<https://yiannisbrouzos.wixsite.com/oannes/>

Μαρία Τσάγκαρη / Maria Tsagkari

Η **Μαρία Τσάγκαρη** γεννήθηκε στον Πειραιά το 1981. Σπούδασε Συντήρηση και αποκατάσταση Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης, στο ΤΕΙ Αθηνών και αποφοίτησε το 2005, εκπονώντας την πτυχιακή της εργασία πάνω στο έργο του Αλέξη Ακριθάκη. Εργάστηκε ως συντηρήτρια στην Εθνική Πινακοθήκη Αθηνών και σε ιδιωτικές συλλογές και το 2006 συνέχισε τις σπουδές της στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας. Το 2007-2008 με υποτροφία του ιδρύματος IKY φοίτησε στο Facultad de Bellas Artes στην Μαδρίτη. Αποφοίτησε από την Α.Σ.Κ.Τ. το 2010 και συνέχισε τις σπουδές της στο Μεταπτυχιακό πρόγραμμα Εικαστικών Τεχνών, αποφοιτώντας το 2012. Από το 2012 εκτελεί διδακτικό έργο στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας καθώς και στον τομέα της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Το 2014 κέρδισε στο Παρίσι το βραβείο του Γαλλο-Ελληνικού οργανισμού HΎam για την Νέα Καλλιτεχνική σκηνή της Μεσογείου. Μεταξύ των εκθέσεων που έχει συμμετάσχει συγκαταλέγονται: AQUA, Contemporary Artists and Water Issues στο SESC Belenzinho, São Paulo, Βραζιλία και στην Γενεύη, STANDART, 1st Triennial of Contemporary Art στη Αρμενία, Coup de Ville, Triennial of Contemporary Architecture στο Βέλγιο, 4th Biennale of Contemporary Art, Everywhere but now, Θεσσαλονίκη, A fresh, Μια νέα γενιά Ελλήνων καλλιτεχνών, Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Αθήνα.

Maria Tsagkari was born in Piraeus (1981). She studied Conservation and restoration of Antiquities and Works of Art at the Technological Educational Institute of Athens. She graduated in 2005, with a dissertation on the work of Alexis Akritchakis. She has worked as conservator for the National Gallery in Athens and for private collections. In 2006 she continued her studies at the Athens School of Fine Arts. In 2007-8 she was granted a scholarship by IKY to study at the Facultad de Bellas Artes in Madrid. She graduated from the Athens School of Fine Arts in 2010 and pursued a Master's in Fine Arts, which she completed in 2012. Since 2012 she has been working as a teacher at the Athens School of Fine Arts as well as in the private sector. In 2014 she won an award by the Franco-Hellenic institution HΎam in Paris for the New Artistic scene in the Mediter-ranean. She has participated in several exhibitions, including: AQUA, Contemporary Artists and Water Issues in SESC Belenzinho, São Paulo, Brazil and in Geneva, STANDART, 1st Triennial of Contemporary Art in Armenia, Coup de Ville, Triennial of Contemporary Architecture in Belgium, 4th Biennale of Contemporary Art, Everywhere but now in Thessaloniki, A fresh, A new generation of Greek artists, National Museum of Contemporary Art, Athens.

<http://mariatsagkari.com/>

Κώστας Παππάς / Kostas Pappas

Ο **Κώστας Παππάς** γεννήθηκε στην Αθήνα το 1974. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας από όπου και αποφοίτησε το 2001. Έχει πραγματοποιήσει δυο ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε διεθνείς εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, με πιο πρόσφατες: “Ah”, Adasanat art space, Istanbul, 2019, Caritas Romana - 15 acts of devotion, MOMus Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, 2018, Φαντασιακές Εστίες, 6η Biennale Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, 2017, Exploring the Perception of Desolation, Depo Darm Contemporary Art Space, Αθήνα, 2016. Έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό καθώς και στο Μουσείο Συγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, MOMUS. Παράλληλα από το 2000 δουλεύει στην ιδιωτική εκπαίδευση. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Kostas Pappas was born in Athens (1974). He studied at the Athens School of Fine Arts (A.S.F.A.) from where he graduated in 2001. He has had two (2) solo exhibitions and his artworks (between sculpture, light and painting) have been included in various international group exhibitions in Greece and Europe, including: “Ah”, Adasanat art space, Istanbul 2019, Caritas Romana - 15 acts of devotion, MOMUS Greek State Museum of Contemporary Art, 2018, Imaginary Homes, 6th Biennale of Contemporary Art Thessaloniki, 2017, Exploring the Perception of Desolation, Depo Darm Contemporary Art Space, Athens, 2016; among others. His works feature in private collections in Greece and abroad as well as in the Museum of Contemporary Art of Thessaloniki (MOMus). Since 2000, he lives in Athens and works as an art teacher in the private sector.

<http://pappaskostas.com>

Βασίλης Ψαρράς / Bill Psarras

Ο **Βασίλης Ψαρράς** (1985) είναι εικαστικός και ακαδημαϊκός. Διδάσκει ως λέκτορας επί συμβάσει στο Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας, Ιόνιο Παν/μιο (2016-). Το 2019 ολοκλήρωσε διετή εικαστική Μεταδιδακτορική έρευνα με υποτροφία από το IKY. Είναι Δρ. Τέχνης & Τεχνολογίας από το Goldsmiths University of London (Υπότροφος AHRC), με μεταπτυχιακές σπουδές στις Ψηφιακές Τέχνες (University of the Arts London) και πτυχίο στις Οπτικοακουστικές Τέχνες (Ιόνιο Παν/μιο). Τα έργα του διαρθρώνονται στις συγκλίσεις της τοποειδικής τέχνης, της περιπατητικής performance, των εγκαταστάσεων και της ποίησης

και εμπνέονται από την ποιητική και πολιτική της αστικής εμπειρίας. Από το 2008 έχει εκθέσει το έργο του σε διεθνή festivals, ομαδικές εκθέσεις στην Ευρώπη και Αμερική (Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, Μουσείο Μπενάκη, Fringe Arts Bath, FILE, Wash- ington E.M., OMMΘ, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Κρήτης κ.α.) και πολιτιστικά ιδρύματα (Royal Academy of Arts). Η έρευνα του έχει παρουσιαστεί σε διεθνή ακαδημαϊκά περιοδικά τέχνης (LEA MIT Press, Technoetic Arts, IJART), συνέδρια (ISEA), κεφάλαια βιβλίων (Taylor & Francis) στην σύνδεση τέχνης και αστικών/πολιτισμικών σπουδών. Ως μουσικός συνθέτει μουσική στις συνδέσεις της rock και της ambient (Ludmilla My Side). Το 2017 κυκλοφόρησε η πρώτη του ποιητική συλλογή «Τούνδρα» (Εκδόσεις Πηγή).

Bill Psarras (1985) is an artist and academic. He is adjunct lecturer at the Dept. of Audio & Visual Arts, Ionian University (2016-). In 2019 he completed a 2-year Postdoctoral research funded by IKY Foundation. He is a Dr. of Arts and Technology from Goldsmiths University of London (AHRC award), holding an MA in Digital Arts (UAL) and a BA in Audiovisual Arts (Ioni-an Un.) His artworks include site-specific practices, performances for camera, installations and poetry, exploring the (geo)po-etics and politics of urban experience, focusing on issues of psychogeography, memory, place and emotion. His work has been exhibited in international festivals and group exhibitions across Europe and US (Onassis Cultural Centre, Benaki Museum, Fringe Arts Bath, FILE, T.H.C., C.C.A.) and cultural institutions (Royal Academy of Arts). His research has been published across international journals (LEA MIT Press, Technoetic Arts, IJART), conferences and book chapters (Taylor & Francis) on the intersections of art and urban/cultural studies. He composes music under the alias Ludmilla My Side. He is the author of ‘Tundra’ (Pigi Publications, 2017), a poetry book on the metamodern intersections of art, geography and city.

www.billpsarras.tumblr.com

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΕΚΘΕΣΗΣ

Ο κατάλογος αυτός εκδόθηκε τον Οκτώβριο του 2019 από την Πριμαρόλια Α.Μ.Κ.Ε για την έκθεση σύγχρονης τέχνης Έλα στον κήπο μου, στο Αίγιο. Οι φωτογραφίες των έργων αποτελούν ευγενική παραχώρηση των καλλιτεχνών οι οποίοι διατηρούν τα πνευματικά δικαιώματα (©).

Εκτύπωση: Ταχύτυπο, Πάτρα, Οκτώβριος 2019
Αριθμός αντιτύπων: 500

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΡΙΜΑΡΟΛΙΑ 2019

Ο ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ, η Δημοτική Κοινωφελής Επιχείρηση Αιγιαλείας (ΔΗ.Κ.ΕΠ.Α.) και η Πριμαρόλια Α.Μ.Κ.Ε., υλοποιώντας το σχέδιο της τελευταίας για την ανάδειξη του πολιτισμού της μαύρης σταφίδας, διοργάνωσαν το 1ο Φεστιβάλ Πριμαρόλια, 5-20 Οκτωβρίου 2019, στο Αίγιο.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΠΡΙΜΑΡΟΛΙΑ Α.Μ.Κ.Ε.

Μπόλης Σ., Αγγελόπουλος Π., Παπαγιαννόπουλος Ι.,
Κωστόπουλος Δ., Ψαρράς Β.

© 2019 Primarolia A.M.K.E.

ADDITIONAL CATALOGUE INFO

The current catalogue was printed and published by Primarolia A.M.K.E., October 2019 for the purposes of contemporary art exhibition ‘Into My Garden Come’; part of the 1st Primarolia Festival in Aigio. Artwork images presented in this catalogue were kindly provided by the artists, who hold all the copyrights ©.

Printing: Tachytypo, Patras, October 2019
Printed copies: 500

ADDITIONAL INFORMATION REGARDING
INSTITUTIONAL PARTNERS OF PRIMAROLIA FESTIVAL 2019

The Municipality of Aigialeia, DH.K.EPA. and Primarolia (non-profit) collaborated towards the completion of Primarolia (AMKE) project regarding the promotion of the artistic, cultural, scientific and historical aspects of Vostizza currant throughout the 1st Primarolia Festival, 5-20 October 2019 in Aigio.

PRIMAROLIA (non-profit) – BOARD OF MEMBERS

Bolis, S., Aggelopoulos, G., Papagiannopoulos, Y.,
Kostopoulos, D., Psarras, B.

© 2019 Primarolia A.M.K.E.

